

Sygn. akt: I Ns 187/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant	St. sekretarz sądowy Arleta Ratajczak

po rozpoznaniu w dniu 05 października 2018 r. w Wąbrzeźnie na rozprawie

sprawy z wniosku I. F.

z udziałem M. F.

o podział majątku wspólnego - inne

postanawia:

1. oddalić wniosek uczestnika M. F. o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym,
2. dokonać podziału majątku wspólnego I. F. i M. F. o wartości 88.276 (osiemdziesiąt osiem tysięcy dwieście siedemdziesiąt sześć) złotych obejmującego:
 - A. nakłady na zabudowaną nieruchomość zapisaną w księdze wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie stanowiącą majątek osobisty M. F. w postaci:
 - a) zbrojenia i wylania stropu,
 - b) wystawienia komina z przewodami wentylacyjnymi i dymowymi,
 - c) zbrojenia do umocowania więźby dachowej drewnianej,
 - d) wstawienia stolarki okiennej i drzwiowej w całym budynku,
 - e) pokrycia dachu,
 - f) założenia instalacji wodno-kanalizacyjnej oraz instalacji c.o. w całym budynku,
 - g) założenia instalacji elektrycznej w całym budynku, zakup i podłączenie gniazdek i kontaktów,
 - h) zakupu i instalacja rynien,
 - i) wylania posadzek w całym budynku,
 - j) położenia tynków wewnętrznych i gładzi gipsowych w całym budynku,

- k) wymalowania ścian pomieszczeń na klatce schodowej i pierwszym piętrze,
 - l) położenia płytek ceramicznych na podłogach i ścianach pomieszczeń na pierwszym piętrze,
 - m) budowy schodów drewnianych wewnętrznych,
 - n) lakierowania części drewnianych,
 - o) wyłożenia podłóg w korytarzach całego budynku i w pomieszczeniach na pierwszym piętrze,
 - p) zakupu i montażu pieca c.o.,
 - q) utwardzenia gruntu dookoła budynku
- o łącznej wartości 83.995 (osiemdziesięciu trzech tysięcy dziewięciuset dziewięćdziesięciu pięciu) złotych,

B. ruchomości o łącznej wartości 4.281 (czterech tysięcy dwustu osiemdziesięciu jeden) złotych w postaci: lodówki M., zmywarki S., kompletu mebli kuchennych w kolorze zielonym, kompletu mebli kuchennych w kolorze brązowym, kompletu wypoczynkowego w kolorze zielonym, mebli pokojowych dębowych, mebli pokojowych młodzieżowych, mebli pokojowych brązowych,

C. kwotę 5.000 (pięciu tysięcy) złotych jako równowartość sprzedanych przed ustaniem wspólności majątkowej samochodów osobowych: uszkodzonego M. (...) nr rej. (...) i V. (...) nr rej. (...)

w ten sposób, że wartość wszystkich opisanych wyżej nakładów, samochodów oraz wszystkie wyżej wskazane ruchomości przyznać na wyłączną własność M. F.,

3. tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym zasądzić od M. F. na rzecz I. F. kwotę 46.638 (czterdzieści sześć tysięcy sześćset trzydzieści osiem) złotych płatną w terminie 7 (siedmiu) dni od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki,

4. tytułem rozliczenia nakładów poczynionych przez I. F. z jej majątku osobistego na majątek osobisty M. F. zasądzić od M. F. na rzecz I. F. kwotę 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

5. zasądzić od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie na rzecz r. pr. D. D. kwotę 4.428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych brutto tytułem pomocy prawnej ustanowionej dla uczestnika z urzędu,

6. kosztami postępowania w całości obciążyć Skarb Państwa,

7. tytułem zabezpieczenia wyrównania udziałów w majątku wspólnym orzeczonego w pkt. 3 niniejszego postanowienia ustanowić na nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej nr (...) Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie stanowiącej własność M. F. hipotekę przymusową o kwocie 69.957 (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt siedem) złotych na rzecz I. F. córki A. i K. P. (...).

SSR Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Sędzia: H. Woźniak

UZASADNIENIE

I. F. złożyła wniosek o podział majątku wspólnego jej i byłego męża M. F. obejmującego szereg ruchomości stanowiących wyposażenie domu mieszkalnego, dwa samochody osobowe oraz różne części samochodowe. Ponadto wnioskodawczyni domagała się rozliczenia nakładów poniesionych z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika dokonanych w trakcie trwania małżeństwa na budowę domu jednorodzinnego na działce stanowiącej własność uczestnika. Wnioskodawczyni domagała się przyznania na własność wszystkich rzeczy i praw objętych wnioskiem byłemu mężowi ze spłatą na jej rzecz należnego jej udziału w łącznej kwocie 184.500 zł.

M. F. w odpowiedzi na wniosek domagał się ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym (30% dla wnioskodawczyni, 70% dla uczestnika), oddalenia wniosku co do części ruchomości, które na dzień złożenia wniosku już nie istniały albo nie były własnością stron, ustalenia że nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika wyniosły jedynie 10.000 zł, przyznanie ruchomości na wyłączną własność wnioskodawczyni ze spłatą na rzecz uczestnika, zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwoty 34.000 zł tytułem wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości bez tytułu prawnego w okresie od 28 grudnia 2011r. do sierpnia 2017r.

Sąd ustalił, co następuje:

Małżeństwo I. F. i M. F. trwało od (...) do (...). (dowód: odpis wyroku – k.11-13).

Bezpośrednio po ślubie na okres około jednego roku małżonkowie F. zamieszkali u rodziców I. F.. Jeszcze przed ślubem, a potem także w trakcie małżeństwa, M. F. wyjeżdżał na kilkutygodniowe okresy do pracy do Niemiec, po czym przyjeżdżał do domu na kilka lub kilkanaście dni odpoczynku i wracał do N. do pracy. Taki stan trwał przez cały okres małżeństwa. Miał również zarejestrowaną działalność gospodarczą w Polsce polegającą na handlu używanymi samochodami przywożonymi z N. i częściami do nich. Z pieniędzy zarobionych przez uczestnika małżonkowie F. finansowali wykończenie domu mieszkalnego, który w stanie surowym był zbudowany jeszcze przed ślubem na nieruchomości stanowiącej majątek osobisty uczestnika. W szczególności po ślubie stron wykonano: zbrojenie i wylanie stropu, wystawienie komina z przewodami wentylacyjnymi i dymowymi, zbrojenie do umocowania więźby dachowej drewnianej, wstawienie stolarki okiennej i drzwiowej w całym budynku, pokrycie dachu, założenia instalacji wodno-kanalizacyjnej oraz instalacji c.o. w całym budynku, założenie instalacji elektrycznej w całym budynku, zakup i podłączenie gniazdek i kontaktów, zakup i instalację rynien, wylanie posadzek w całym budynku, położenie tynków wewnętrznych i gładzi gipsowych w całym budynku, wymalowanie ścian pomieszczeń na klatce schodowej i pierwszym piętrze, położenie płytek ceramicznych na podłogach i ścianach pomieszczeń na pierwszym piętrze, budowę schodów drewnianych wewnętrznych, lakierowanie części drewnianych, wyłożenie podłóg w korytarzach całego budynku i w pomieszczeniach na pierwszym piętrze, zakup i montaż pieca c.o. i utwardzenie gruntu dookoła budynku. Dużą część tych prac wykonał brat wnioskodawczyni nieodpłatnie. Ich wartość na dzień orzekania wynosi 83.995 zł. Prace wykończeniowe na parterze budynku finansowała matka uczestnika, która miała tam zamieszkać. Dużą część mebli i sprzętu AGD M. F. przywiózł do domu z Niemiec z tzw. wystawek w trakcie trwania małżeństwa (dowód: wydruk treści księgi wieczystej nr (...) – k.58-74, zeznania świadków: K. Ł., A. Ł., S. Ł. – nagranie rozprawy z 13 października 2017r. od 00:03:57 do 00:49:52, C. H., M. H., I. Ł., częściowo E. H. – nagranie rozprawy z 27 października 2017r. od 00:08:37 do 01:17:20, częściowo P. B. i K. B. – nagranie rozprawy z 08 grudnia 2017r. od 00:04:43 do 00:39:47, B. F., A. D., W. J. i M. K. – nagranie rozprawy z 23 stycznia 2018r. od 00:05:12 do 00:38:17, K. F. i J. S. – nagranie rozprawy z 26 stycznia 2018r. od 00:3:27 do 00:31:44, zeznania wnioskodawczyni – nagranie rozprawy z 27 marca 2018r. od 00:03:45 do 00:28:45).

Małżonkom F. urodziło się czworo dzieci: pierwszy syn – osiem miesięcy po ślubie, następny syn urodził się, gdy starszy brat miał trzy lata, kolejny syn – gdy najstarszy brat miał pięć lat oraz córka – gdy najstarszy brat miał osiem lat. I. F. nie pracowała zawodowo. Zajmowała się dziećmi, wykonywała wszystkie prace związane z utrzymaniem czystości w domu, gotowała posiłki, prała, prasowała, chodziła na wywiadówki, odrabiała lekcje z dziećmi. Dzieci były

zadbane. W domu panował porządek (dowód: odpis wyroku – k.11-13, zeznania świadków: K. Ł., A. Ł., S. Ł. – nagranie rozprawy z 13 października 2017r. od 00:03:57 do 00:49:52, C. H., M. H., I. Ł., częściowo E. H. – nagranie rozprawy z 27 października 2017r. od 00:08:37 do 01:17:20, częściowo P. B. i K. B. – nagranie rozprawy z 08 grudnia 2017r. od 00:04:43 do 00:39:47, K. F. i J. S. – nagranie rozprawy z 26 stycznia 2018r. od 00:3:27 do 00:31:44, zeznania wnioskodawczyni – nagranie rozprawy z 27 marca 2018r. od 00:03:45 do 00:28:45).

W 2015r. w nieruchomości uczestnika w piwnicy doszło do pożaru po otwarciu drzwiczek pieca centralnego ogrzewania. I. F. za własne pieniądze wymieniła pompkę, plastikowe rurki do wody, ocieplenie na rurkach metalowych, instalację elektryczną i okno. Wydała na to co najmniej 2.500 zł. Odszkodowanie od ubezpieczyciela w kwocie ok. 2.500 – 3.000 zł pobrał właściciel M. F.. Nie zwrócił byłej żonie kosztów remontu. Kwota podana przez wnioskodawczynię jest adekwatna do zakresu wskazanego przez nią remontu (dowód: zeznania wnioskodawczyni, ustna opinia biegłego – nagranie rozprawy z 05 października 2018r. od 00:12:56 do 00:24:11).

Z wyposażenia domu, które istniało na dzień ustania wspólności majątkowej, do dnia oględzin przez biegłego zachowały się: lodówka M., zmywarka S., komplet mebli kuchennych w kolorze zielonym, kompletu mebli kuchennych w kolorze brązowym, komplet wypoczynkowy w kolorze zielonym, meble pokojowe dębowe, meble pokojowe młodzieżowe, meble pokojowe brązowe o łącznej wartości 4.281 zł (dowód: zeznania wnioskodawczyni – nagranie rozprawy z 27 marca 2018r. od 00:03:45 do 00:28:45, protokół oględzin – k.151-152, opinia biegłego - k.179-230).

Uczestnik sprowadzał z Niemiec samochody oraz części samochodowe i je sprzedawał. Miał z tego spory dochód. Samochód V. (...) nr rej. (...) zarejestrowany na I. F. został sprzedany jej bratu S. Ł. 15 marca 2011r. Samochód ten miał wówczas wartość 3.200 zł. Samochód M. (...) z uszkodzonym silnikiem nr rej. (...) został sprzedany przez M. F. obywatelowi Niemiec w dniu 20 czerwca 2012r. za 500 euro. Jego wartość na dzień sprzedaży wynosiła 1.800 zł (dowód: odpisy umów – k.52-53, zeznania świadków: C. H. i E. H. – nagranie rozprawy z 27 października 2017r. od 00:09:18 do 00:24:07 i od 01:02:57 do 01:17:20).

M. F. od 2001r. przebywa w N. z zamiarem stałego tam pobytu. Do Polski przyjeżdża okazjonalnie. Ziemię rolną należącą do niego uprawia kolega (oświadczenie na rozprawie – k.69 akt (...)).

W marcu 2014r. I. F. po raz pierwszy złożyła wniosek o podział majątku wspólnego. Postanowieniem z 17 marca 2016r. postępowanie to zostało zawieszono na okres trzech miesięcy na zgodny wniosek stron, które doszły do porozumienia, że o ile M. F. spłaci byłą żonę kwotą 80.000 zł, która umożliwi jej kupno mieszkania, to strony rozważą kwestię zawarcia ugody pozasądowej. Mimo upływu jednego roku do ugody nie doszło, a postępowanie o podział majątku zostało umorzone (oświadczenia na rozprawie, postanowienie – k.151v i k.159 akt (...)).

W październiku 2014r. M. F. złożył przeciwko byłej żonie pozew o eksmisję – I. F. po rozwodzie nadal mieszkała z dziećmi w nieruchomości byłego męża w P.. 8 kwietnia 2015r. postępowanie w tej sprawie zostało zawieszono z uwagi na toczące się postępowanie o podział majątku wspólnego. Postępowanie podjęto 17 stycznia 2017r., a (...). zapadł wyrok oddalający powództwo o eksmisję, którego powód M. F. nie zaskarżył (dowód: k.2-3, k.82, k.91, k.112, k.118 i k.132 akt (...)).

I. F. wyprowadziła się z nieruchomości byłego męża około połowy 2017r., zabierając z sobą sprzęty, które kupiła po rozwodzie i wkrótce potem wyjechała z córką do N. w celach zarobkowych i dla kontaktu z synami (bezsporne, ponadto zeznania świadków: M. H. – nagranie rozprawy z 27 października 2018r. od 00:25:09 do 00:35:02, K. F. – nagranie rozprawy z 26 stycznia 2018r. od 00:3:27 do 00:11:50, zeznania wnioskodawczyni – nagranie rozprawy z 27 marca 2018r. od 00:03:45 do 00:28:45).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę zeznaniom stron i świadków albowiem co do zasady nie były z sobą sprzeczne. Sąd nie oceniał tej części zeznań, która dotyczyła ocen wyrażanych przez świadków bowiem rolą świadka jest zeznawanie o faktach, o wyciąganie wniosków i ocena faktów są zastrzeżone dla sądu. Sąd jedynie nie dał wiary zeznaniom E. H. jakoby

uczestnik co tydzień przyjeżdżał z N.do miejsca zamieszkania w Polsce. Nierealne jest bowiem, by uczestnik mieszkający 800 km od domu miał tyle czasu i środków finansowych, by co tydzień pokonywać samochodem 1600 km. Zresztą zeznania te są sprzeczne z zeznaniami innych świadków, a i sam uczestnik nie twierdził, by przyjeżdżał do rodziny co tydzień.

Sąd podzielił wnioski końcowe wypływające z obu opinii biegłych. Opinie tych nie kwestionowała żadna ze stron, a same opinie są jasne, logiczne, zostały oparte na dokładnym opisie nakładów, ruchomości urządzenia domowego oraz pojazdów i rzetelnej analizie ze wskazaniem źródeł przyjętych do wykonania obu opinii.

Sąd dał wiarę treści kopii dokumentów przedłożonych do sprawy albowiem ich zgodność z oryginałami nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd z urzędu nie dopatrywał się okoliczności mogących zdyskwalifikować ich wiarygodność.

Jak stanowi art.31 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Do majątku wspólnego należą w szczególności pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków. Cechą szczególną wspólności ustawowej jest jej bezudziałowość rozumiana jako brak ułamka, który określałby konkretny udział należący do danego małżonka w majątku wspólnym jako całości. Dopiero po ustaniu małżeństwa lub po zniesieniu wspólności majątkowej małżeńskiej konkretyzują się udziały, w jakich (byli) małżonkowie są współwłaścicielami każdego przedmiotu należącego do majątku wspólnego. Zgodnie z domniemaniem ustawowym z art.43§1 krio udziały w majątku wspólnym są równe, a zatem każdy z (byłych) małżonków staje się współwłaścicielem każdego przedmiotu po 1/2 części. Obalenie tego domniemania jest możliwe, jednakże wymaga wykazania ważnych powodów, dla których zgłasza się takie żądanie. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje „ważnych powodów” wymaganych dla ustalenia nierównych udziałów. Jak wynika z bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, ani znaczna różnica zarobków między małżonkami, ani wina rozkładu pożycia stwierdzona w wyroku rozwodowym, same przez się nie przesądzają o istnieniu ważnych powodów w rozumieniu art.43§2 krio (por. post. SN z 06 kwietnia 2005r. III CK 469/04, post. SN z 07 czerwca 2000r. III CKN 455/04). Z kolei w postanowieniu z 26 listopada 1973r. III CRN 227/73 Sąd Najwyższy stwierdził, że nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego może mieć zastosowanie instytucja nierównych udziałów, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporczywy nie przyczynił się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych.

Na gruncie niniejszej sprawy należy stwierdzić – abstrahując nawet od zeznań niektórych świadków i samej I. F. o braku zgody M. F. na pracę zawodową żony – że fakt niewykonywania przez I. F. pracy zarobkowej w trakcie trwania małżeństwa sam w sobie nie jest ani wystarczający, ani tym bardziej przesądzający dla ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. W sytuacji, gdy w ciągu 9 lat od ślubu małżonkom urodziło się czworo dzieci, to nie sposób uznać, by matka tych dzieci, mieszkając na wsi, realnie miała możliwości wykonywać pracę zawodową, tym bardziej że była ona pozbawiona jakiegokolwiek pomocy męża w wychowywaniu i codziennej opiece nad dziećmi. Ewentualna pomoc teściowej i szwagierki jawi się natomiast jako nierealna, jeśli przyjąć, że musiałaby ona polegać na co najmniej 9-godzinnej codziennej wyłącznej opiece nad czwórką małych dzieci, którym trzeba przygotować i podać posiłki, na bieżąco dbać o ich higienę (kwestia zmiany pieluch), zapewnić i współuczestniczyć w zabawie, czuwać, by w tym czasie nie stała się im krzywda, a w późniejszym czasie – odprowadzać bądź wysyłać je do szkoły, dopilnowywać, by zabierały wszystkie przybory szkolne. W ocenie Sądu z perspektywy wskazań płynących z doświadczenia życiowego – nawet najbardziej kochająca babcia nie podjęłaby się dobrowolnie takiego trudu i nie przyjąłaby na siebie takiej odpowiedzialności. Należało zatem uznać, że wnioskodawczyni realnie przez wiele lat nie miała możliwości podjęcia pracy zarobkowej, a gdy wszystkie dzieci podrosły i możliwości takie się pojawiły, małżeństwo stron zakończyło się rozwodem. Z drugiej strony, z materiału dowodowego wynika, że I. F. należycie opiekowała się dziećmi, dbała o czystość i porządek w domu, przygotowywała posiłki, nie trwonila pieniędzy na rzeczy zbędne rodzinie lub na

zaspokajanie jakichś swoich wygórowanych potrzeb, na rozrywki czy używki. Te ustalenia mogły prowadzić tylko do jednego wniosku: o braku jakichkolwiek podstaw do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym.

Jak wyżej wskazano, zgodnie z przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego wspólnością ustawową małżeńską objęte są wszystkie przedmioty majątkowe nabyte w trakcie małżeństwa przez któregokolwiek z małżonków, a ponieważ wspólnością majątkową małżeńską objęte są także zarobki każdego z małżonków, to wszystkie przedmioty, jakie nabył odpłatnie lub nieodpłatnie M. F. w trakcie trwania małżeństwa za pieniądze przez siebie zarobione, wchodziły w skład majątku wspólnego. Na tej podstawie Sąd uznał za objęte małżeńską wspólnością majątkową wszystkie ruchomości urządzenia domowego nabyte w trakcie małżeństwa i dokonał ich wyceny według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej, a według ich wartości na dzień orzekania.

Ponieważ po zawarciu małżeństwa przez strony małżonkowie dokonali szeregu nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika w postaci prac wykończeniowych w domu mieszkalnym, nakłady te należało również wycenić i rozliczyć w myśl art.46 krio (w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku) i stosownie do art.688 kpc (do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności) – na podstawie art.618§1 kpc. Nie ma przy tym znaczenia, czy brat wnioskodawczyni wykonał szereg prac wykończeniowych odpłatnie czy nieodpłatnie. Prace te mają bowiem wymierną wartość ekonomiczną wpływającą na wartość całej nieruchomości.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, jeżeli Sąd dokonuje rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek odrębny jednego z małżonków, to w tym samym postępowaniu może dokonać również rozliczenia nakładów poczynionych z majątku odrębnego jednego małżonka na majątek odrębny drugiego małżonka. Na tej podstawie Sąd dokonał rozliczenia kosztów remontu piwnicy po pożarze mającym miejsce w 2015r. (art.226 kc).

Z tych wszystkich względów na podstawie przepisów wskazanych w treści uzasadnienia orzeczono jak w pkt. 1- 4 postanowienia.

O kosztach należnych pełnomocnikowi z urzędu orzeczono na podstawie §4, §8 pkt 6 i §10 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2015r., poz. 1805).

Z uwagi na fakt, że uczestnik deklaruje utrzymywanie się w zasadzie tylko ze świadczeń pomocy społecznej otrzymywanych w N., a jego jedyny majątek znany Sądowi to nieruchomość położona w P., jak również z uwagi na fakt, że uczestnik mimo składanych (także we wcześniejszym postępowaniu) deklaracji nigdy nie podjął realnych czynności zmierzających do spłaty byłej żony, Sąd uznał za celowe zabezpieczenie spłaty należnej wnioskodawczyni poprzez wpis hipoteki przymusowej w wysokości przewidzianej przez art.110¹ ustawy z dnia 06 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 1916 z późn.zm.).

SSR Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)

Sędzia: